

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmeroma; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 15.

V Ptuj v nedeljo dne 14. aprila 1907.

VIII. letnik.

U VII 315/7
3

V imenu Njegovega Veličanstva Cesarja!

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru je o obtožbi (Janeza Roskar) zasednega obtožitelja) zoper Maksa Heller zavoljo prestopa po § 1 zak. z dne 15. oktobra 1868, št. 142 d. z. v zvezi z Janeza Roskar (kakor zasednega obtožitelja) in njegovega zastopnika namestnika Stefana Stojkova prostega obtoženca Maksa Heller zagovornika namestnika dr. Mühleisen zasednega obtoženca njegovega zastopnika po danes dognani glavni razpravi po predložitvi obtožbe, da naj se obtoženec krivi sporna in kaznjiva v zvezi s prestopi in in obsodi, da mora razsoditi objaviti v „Stajercu“ in po predložitvi zasednega udeležence razsodilo tako: Maks Heller, roj. 9. dne septembra 1871 v Ptuj tu pri- stopen, kat. vere. samski knjigovodja in bivši izdajatelj ter odgovorni urednik periodične tiskovine „Stajerca“ v Ptuj zavoljo prestopa § 21 tisk. zak. enkrat kaznovan.

Kriv je prestopa po § 1 št. 1 zakona z dne 15. oktobra 1868 št. 142 d. z. s tem, da je kot odgovorni urednik periodične tiskovine „Stajerc“, ki izhaja v Ptuj, zamenjal oziroma paznost pri kateri bi jo bi bil imel, kakor je njegova dolžnost, bila izostala sprijet v št. 17 in 18. dne 10. junija 1906 na strani 4 „Stajerca“ ponudbeni pregled zoper varnost časti po § 491 k. z. utemeljijo vsebine tiskovine, v kateri je zasednega obtožitelja Janeza Roskar primerjal steklenemu psu in zahteval da naj ga živino- zadržnik preide in se obsodi po § 1 št. 5 goravedenega zakona z uporabo § 266 k. z. na 30 K globe, za slučaj neistovitosti na 3 dni zaporu, po § 39 zak. z dne 17. decembra 1862, št. 6 § 2 z dne 1863, da more predstojatelj razsoditi objaviti v „Stajercu“ na katere stroške in sicer na prvi strani pod ovoidnim članom tekoma 14 dni je pravoprečnosti te razsode le po § 389 2 pr., da povrne stroške kazenske pravde in izvršiti kazni.

Maribor, dne 27. marca 1907.

Sterger m. p.

(Nečitljivo.)

Somišljeniki!

V nedeljo, 14. aprila 1907 se vrši v gostilni Tersche v Celju

velik shod

za volilne okraje Celje-Vranks, Brežice-Sevnica-Laško in Marenberg-Šostanj-Slov. Gradec.

Začetek ob 4. uri.

Pristop imajo le vabljeni.

Z ozirom na ta shod objavimo svoje kandidature šele prihodnjič.

Strankino vodstvo.

Štirikrajcarček.

Po Roseggerju.

Saj pravim, v starih časih je bilo marsikaj bolje nego dananjšnji. Se celo stari denar mi je bil ljubiši od sedanjega. Spominim vas le na štirikrajcarček. Ali ni bil to imeniten penaz?

Jaz imam štirikrajcarčke se zmiraj v visokih čulih. Ne zaradi tega, ker sem jih precejšno število ogrel v žepu svojih hlač, ampak ker sem s pomočjo tega denarja neko goljufivemu peku Kolarju posteno posvetil.

Znam, da bi radi vedeli, kako se je to zgodilo. No, le pazljivo berite, vam bodem pa to dogodbo lepo popisal.

Pred kakimi petnajstimi leti sem sedel na večer pred Vsemi svetniki v pekovi oštariji. „Krečmar“, sem klical „pridi no sem, imam ti nekaj povedati!“

„Hitro, hitro!“ klical je ostir, „ali ne vidiš, da imam polno roko steklenic? Ljudje so žejni.“

Aha, tako je, sem si mislil. Če sedi lepa uduva Urbanka poleg tebe, mora si človek pljuče in grlo celo uro napenjati, da dobi kapljico vina od tebe, danes pa so ljudje žejni — že vem, kam pes taco moli.

Poslasi je vendar prišel do mene in menil, naj ne pustim preveč deževati, ker bi rad repo in korenje v suhem spravil.

„Gospod pek in krečmar“, sem mu odvrnil, „pustiva zdaj dež in repo pri miru! Spomnil se še bodeš, da sva v nedeljo zvečer tukaj-le skupaj sedela?“

„Bode že tako“, odgovoril je Kolar.

„In da si mi, ko sem poravnal račun, menjal petak?“

Ura odločitve . . .

Volilcem spodnje-stajerskih in koroških volilnih okrajev!

Obračamo se do Vas, samostojni, napredni volilci kmetkega, obrtniškega in delavskega stanu, — obračamo se do Vas v uri odločitve, brez nepotrebnih praznih besed, brez vsake komedije, — obračamo se do Vas s trdnim upanjem, da ni izumrlo v srcu ljudstva čustvo samostojnosti in da to ljudstvo še ni tako duševno ter telesno podjarmljeno, da bi bile naše besede — odveč!

Splošna in enaka volilna pravica nam je vstvarila nove razmere, — enake pravice imamo mi vsi, ki živimo, delamo in trpimo v državi. Doslej brezpravne neštete množice stopajo na plan, dvigajo glave in zahtevajo večne svoje pravice. In čeprav so napravili prijatelji teme svoj račun, češ: splošna in enaka volilna pravica bode koristila edino onim, ki špekulirajo na ljudsko neumnost, — imamo naprednjaki vendar-le dovolj poguma, da nastopamo prosto z lastnimi kandidati, da se ne pustimo preplašiti, da vržemo smelo bojno rokovic nazadnjaštvu in prvaštvu pred noge . . . Kajti — ne več politikujoči farji, ne več ošabni prvaki, — ljudstvo bode zdaj govorilo! In prihanili smo si v najhujšem boju vedno še toliko upanja, da verujemo neizbrisljivi resnici: ljudstvo je nesmrtno, — kralji, vlade, postave prihajajo in odidejo, ljudstvo pa ostane, — znaga pa je gotova tisti stranki, ki temelji v ljudstvu!

Troje večjih strank stoji v naših pokrajinah v volilni borbi: Klerikalni prvaki, nova „narodna“ stranka in mi!

Ali naj ponavljamo svoje misli glede klerikalstva? Kar smo vedno govorili in pisali o kle-

rikalizmu, to dokumentira iz novega sedanja volilna borba. Na prstih lahko naštejemo pri- nice, ki še niso omadeževane od političnih govorov, — malo je spovednic, v katerih se ne agitira za klerikalne kandidate, — bele vrane so duhovniki, ki se brigajo za Jezusove nauke in se ne pečajo s posvetno umazano politiko! Žalostno je to in človek bi vzdihnil: kam so zabredli ti možje, ki nosijo križ in duhovniško obleko, ki bi imeli zastopati evangelij ljubezni, kam so zabredli in kam plovejo?! Res je, tisočkrat res: klerikalizem je najhujše zlo za ljudstvo, katerega hoče obdržati v srednjeveški temi, — klerikalizem je najhujši nasprotnik čiste vere, ki mu ji le firma, za katero skriva svoje umazane kšefte . . . Čas bode prišel, ko se bodo poznejši rodovi zgražali nad strastnim, brezobzirnim postopanjem klerikalne kaplanokratije! „Mene, Tekel, Upharsim“, — tako kličevo zbesneli duhovščini, ki prodaja in izda in križa vsak dan Jezusovo ljubezen . . .

In nova „narodna“ stranka? Kdo bi jo resno vpošteval? Kdo bi si staval zaradi nje sivih las v glavo? Načeljujejo ji vendar isti gospodje, ki so bili doslej stebri prvaštva, isto sovraštvo jim je cilj in zato so istotako naši nasprotniki! V Polzeli so pokazali, da se jim ne gre za boj proti nazadnjaštvu, temveč le za — lastne, dobro rejene osebe! In zato jim pustimo veselje, — pustimo jim „luksus“ lastne „stranke“, — pustimo jim vse to, kajti Revčki-Andrejčki so vendar-le in podobni se nam zdijo žabi, ki se je napihovala, dokler ni iz same ošabnosti — počila . . .

Ura odločitve je tukaj! Ali jo naj prespimo? Ali naj bi bile zamanj vse žrtve, ki smo jih prinesli tekom sedmih let za svoje prepričanje? — Ne! Tega ne smemo storiti! Naša napredna stranka je dokončala svojo otroško dobo in mo- žato stopa na pozorišče: tukaj sem, tukaj stojim,

sem že pek in krečmar in sem imel v svojih rokah že več denarja, kot si ga ti v celem življenju vidiš. Jaz pogledam dobro vsak krajcar, ako ga doblim, ali če ga izdam. Bog ve, če nisi goldinarja po poti izgubil? — Glej ga no kmetiča, jaz bi ne bil prav menjal!“

Ker je bil pek hud, bil sem prepričan, da ima moj goldinar, ker je tajil, nisem mogel ničesar opraviti. Pre-pira in sovraštva pa zaradi jednega plesnjivega goldinarja tudi nisem hotel imeti. Pusti mu ga, sem si mislil in mu rekel: „No, če za gotovo veš, da si mi štiri goldinarje nazaj dal, tedaj ti že moram verjeti.“

„Mislim, da more biti tako!“ odvrne glasno in odide k učencu, ki je pridno mešal testo. Kar v hlače si je obrisal široko desnico, segel v korito in vrgel za oreh debel kosček testa na vago. Pravim: komaj za laški oreh je bil velik kosček testa, iz katerega je naredil struco ze uboge.

In ko je fantu zapovedal, da ne sme delati težjih struc, kakor je ona na vagi, prišel je zopet k gostom. Takoj za njim smuknil je učenec skozi vrata v kuhinjo h kuharici. No, le čakaj pek, dejal sem samemu sebi, stopil tiho k vagi in vtaknil štirikrajcarček v testo, misleč: tu imaš goljuf nazaj svoj štirikrajcarček, katerega si mi prodal za goldinarja.

Zjutraj ne grem nikdar v oštarijo. Toda na Vseh svetnikov dan nisem se mogel premagati, da bi ne šel pred mašo k peku. Začeli so prihajati ubožci in niso mogli sprejeti velikih struc. Nekateri so pravili, da že od tistega časa, ko je žito na pol zastoj postal, niso kaj takega videli ali dobili. „Ej, ej“, menili so drugi, „pek le ni tako trd, kakor ljudje mislijo.“

tako je moje prepričanje in tako hočem nastopati!

Kar zahtevamo, to je označeno v številkah našega lista in v našem programu. Vkljub temu naj ponavljamo glavne naše zahteve. Le-te so:

1. Glavna stvar je gospodarsko delo. Mi smo nasprotniki vsakogar, ki hoče siliti v ospredje malenkostno politiko, ki se briga le za napise in pečate, ki pa zanemara gospodarsko delo. Kmetje, le vkup, le vkup, — tako pravimo tudi mi! Ali ne vkup, da ohranite nadvlado klerikalstva, temveč vkup, da zboljšate z delom svoje gospodarsko stanje!

2. Hudodelstvo je, ako se vlačí politiko na gospodarsko polje. V politiki poznamo naprednjake in nazadnjake, narodnjake in socialiste, te in one, ali v gospodarstvu poznamo le kmete s kmetскими interesi, obrtnike in delavce z obrtnískimi ter delavskimi interesi. Kadar vpijemo otrok: oče, daj mikruha, — takrat mune morem zamašiti lačna usta z besedo: „Hej Slovani“ ali „Naprej zastava Slave...“ Zato je hudodelstvo, ako vpijejo prvaki „svoji k svojim“. Politika na levo, — gospodarstvo pa na desno!

3. Neosnovano in škodljivo je sovraštvo proti Nemcu. Ali se naj mlado drevesce naslanja na slamo? Ali naj iščejo Slovenci pomoči pri Čulufakrih? Ne, — Nemec nam je najbližji in na Nemca se moramo opirati, ako hočemo pridobiti malo večji košček kruha. Zato: urešniči ne mške šole, učite se nemščine, — živimo z Nemci v prijateljstvu in zmaga bode naša!

4. Kmet pa je temelj družbe. Stvarnik kruha si, ti revni kmet in vkljub temu si bil doslej le tovarna živina za izsesalce ljudstva! Mi pa pravimo: Kmet, volik kmeta! Le kdor je v potu svojega obraza delal, le ta razume delo! Kmet, voli le kmeta, kajti vse drugo je nič!

To bi bilo glavno, kar hočemo povedati!

*

Odločilna ura bje! Hofrati, kaplani, profesorji nastopajo in mažejo med okoli kmetских ast... Ali mi svarimo: Kmet, obrtnik, delavec, — ura odločitve bijel! Kakor si bodeš postljal, tako bodeš tudi spal! In povemo ti, vboji ljudstvo, povemo ti v obraz: samo si krivo, ako si suženj lakote, ker se ne ubraniš klerikalnih in prvaških mrčesov!

Mi pa stopamo z veselím upanjem v boj! Morda zmagajo nekateri naših kandidatov. In ako bi nobeni naprednjak ne zmagal, se tudi ne bomo jokali. Časi bodo prihajali, da požene ljudstvo z mokro cunjjo vse svoje izsesalce!

Kdor hoče pokazati, da je nasprotnik izkoriščanja, zatiranja, izrabljanja prižnice in vere, — ta bode volil za nas! Eden za družega, ljudstvo za nas! Eden za družega, ljudstvo! In po volitvah bomo nadaljevali svoje delo!

Živelí naprednjaki!

Strankarsko vodstvo
„Napredne zveze“.

Počasi se je tudi pek skobacal iz toplega gnezda in prišel v sobo. Zagledavši lepe struce, ga je streslo, kakor bi bila šla smrt mimo njega. Za božjo voljo, pa vse so tako velike! Zdaj se je začela komedija. Fant je klical vse svetnike za pričo, da ni napravil nobene struce za muho težje, kot je bila mojstrova na vagi.

„Sem s tisto, ki sem jo jaz naredil in na vago djal!“ dere se Kolar. „Vidiš ničvrednež, kako je ta mična, a kako bunkaste so vse, katere si ti napravil!“

„Prosim, gospod mojster, pa jih vagaj! Vagajva jih!“

Ko jih res vagata, mrmal je pek: „Res so enako težke. Kakšen zlodej je le imel tu svoje kremplje vmes?“

Potem je stisnil struco, ki je bila na vagi in — našel stirikrajcarček v njej.

Pogledal ga je od vseh strani. „Ti“, rekel je jezno in se obrnil proti meni, „ta lumparija je od tebe! Stirikrajcarček z zarezo na robu.“

„Tako, moj stirikrajcarček je na robu zarezan? Kako pa veš to?“

„Tu! Tu ga imaš!“ se je zadril in potegnil možnjo iz aržeta, „tu imaš goldinar! Dam ti ga zastonj! Zaradi njega še ne bodem šel beračit!“

In vrgl mi je goldinar pod noge, da je, glasno zveketajoč, odskočil pod klop. Vesel sem ga pobral ter ga popoludne pri ofru dal za uboge. Upam da je bil deležen vsaj nekaj tistega blagoslova, kakor pekov stirikrajcarček.

Politični pregled.

Novi poljski kanoni. Zdaj je rešeno vprašanje naših novih kanon, o katerih se je toliko prepiralo. S starimi kanonami se je zamoglo v minuti k večjem 4 do 6 krat ustreliti; z novimi pa se bode streljalo 19—21 krat v minuti. Kaliber nove kanone je 8 cm; strelja najdalje 6100 m. oz. 6800 m (Aufschlagzünder). Kanone imamo zdaj, hvala Bogu! Kmalu pride gospod minister in bode zahteval za te kanone konjev in moštva.

Stajerska postava o varstvu planin (Alpen-schutz), ki jo je sklenil deželni zbor, obsega sledeče točke: 1. Na temelju zemljiško davčnega zapisnika obstoječe planine (alpe) se morajo obdržati kot take. Prepovedano je, odtegniti alpe planinskemu gospodarstvu, predruščiti planinsko zemljišče, sploh vsako nastopanje, ki bi škodovalo bodočnosti planinskega gospodarstva.

— 2. Le v to svrhu postavljena komisija sme to izjemoma dovoliti. — 3. V vsakem sodnijskem okraju z planinami se uredniški posebni tozadevni odsek. — 4. Pri vsaki politični oblasti se naloži planinsko knjigo. — 5. Deželni odbor imenuje planinske nadzornike. — 6. Prestopki te postave se kaznujejo z globo do 1000 K. Globe se porabi za planinsko gospodarstvo.

Novi obrtni red. Z ozirom nato, da imamo mnogo somišljenikov med obrtniki, podati nam je glavne točke obrtnega reda. Omenimo naprej, da ta postava ni veliko vredna. Postava razločuje med rokodelskimi in koncesioniranimi podjetji. Vstop v rokodelsko obrt zahteva dokaz sposobnosti. V trgovstvu se zahteva dokaz sposobnosti le pri trgovini s kolonijalnimi, specerijskim in materijalnim blagom ter pri mešanih trgovinah. Obstoječih trgovin in obrti se to ne tiče. Obrtnik v tem zmislu postane lahko, kdor se je pečal vsaj 5 let z obrtom. Pri trgovskih družbah mora vsaj en član imeti dokaz sposobnosti. Pri konfekcijski industriji velja prepoved vzeti mero. Tadi ne smejo konfekcijonerji obleke in čevljev popravljati. Učenec mora imeti spričevalo, pri rokodelcih tudi učno izkušnjo. Organizacija obrtnikov je po novi postavi veliko olajšana.

Proti zlorabi prižnice. Preteklo nedeljo je v Roznavi na Moravskem zapustilo okroglo 200 vernih kmetov odnotno farno cerkev in to v hipu, ko je prišel župnik na prižnico govoriti o volitvah. Tako so se uprli kmetje politiziranju v cerkvi. V raznih drugih krajih so to posnemali. Ravno tako so zapustili na velikonočnih praznikih kmetje iz občin Svabence, Račic in Arjezd cerkev. V Svabenci so šli kmetje na pokopališče. Župnik je šel za njimi in jih vprašal, zakaj so to storili. Neki kmet mu je dejal: „V cerkvi se nam govori o politiki, to pa imamo lahko doma. Ako naj čujemo politiko, gremo v gostilno, ali pa ostanemo doma“. Res pametne besede! Kaj, ko bi tudi stajersko-koroški kmetje pričeli odločno borbo proti politični gonji v cerkvi?!

Duhovniki med seboj. Lani je izjavil nadškof v Pragi, da ne more vzeti na znanje obstoj deželne zveze malih čeških duhovnikov. Povedali smo svoj čas, da imajo ti češki duhovni društvo, v katerem se podučnje vse drugo kakor krščansko pokorščino. Zdaj je škof torej društvo prepovedal. 2. t. m. po so imeli duhovniki svoj shod. Bilo jih je zbranih 200 župnikov in kaplanov, ki so zastopali 2000 duhovnikov. Knezoškofijski tajnik je predlagal, naj se duhovni pokorijo in razpustijo društvo. Nastal je velikanski nemir. Neki duhovnik je kričal, da so jezuviti krivi knezoškofjskega odloka. Duhovni so nato odklonili predlog, da bi se društvo razpustilo. Od kmetov zahtevajo slepo pokorščino, sami pa je ne poznajo. Morda vprizorijo češki kaplani še — štrajk.

Cesar je potrdil postavu o učiteljskih plačah, katero je sklenil deželni odbor koroški.

Izmučeni kmetje. Nemški listi pišejo: Izmučene kmete na Rumunskem so pripravili s puškami in sabljami zopet „k miru“, — več stotin kmetov k večnemu miru... Upori kmetov v srednjem veku so veljali plemenitažom in odeluhom; ravno tako zadnji upori rumunskih kmetov. Kajti rumunski bojar (veleposestnik) in judovski najemnik smatrata kmeta le za delavno mašino, ki jo lahko izrabljata po lastni volji. Rimski posestnik sužnjev je imel vsaj interes, da so ostali sužnji zdravi, bojar in jud pa niti tega nimata. In odkar so prihajale iz judovskih galiliških mest na Rumunsko velike zveze oderuhov,

izgubil je kmet zadnjo upanje, da se mu zboljša položaj. Da so kmetje obupali, ni bilo treba hujškanja ne socialistov. Nahujškala jih je eda revščina, ta grozna revščina, ki jih je potlačila položaj tovarne živine. In v takem slučaju se vzdrami bestialnost. Sovraštvo, pa postane večje, ako pomislijo, da pripadajo plodu njih dela le onim, ki ne sadijo in ne žanjejo, ne poznajo ne motike ne kose, — da morajo kmetje lakoto trpeti, medtem ko pelje bojar mestu lepo življenje in nakopiči žid vedno novih zakladov... Od kmetov na Rumunskem je jemalo za posojila 60 do 400% obresti. hiš v rumunskih vaseh pa jih je 70% zidan iz ilovke, 56.000 družin pa živi v votlini kot živali...

Dopisi.

Špitalič. (Druga smrdljiva cvetka bralno društva.) Pred par leti je bilo pri nas vse dobro in mirno, ker ni bilo hujšakačev, kakor so bili Bog dandanes. Že v lanskem letu izšlih štev. „Štajerca“ čitali smo o znani trojici. Nam je s dopisniki onih dopisov neznan, vendar se polnoma strinjamo z njegovimi trditvami. Dostimo molčali, pa zdaj čutimo skrajno potrebo da spregovorimo v javnosti; kajti predrznost kajšnih klerikalcev presega že vse meje. Župnik in učitelj zabavljata čez trezno misleče kmete in prvi se že z prižnice drzne zbadati vsakega kdor ni v njegovih pobožnih bratovščinah in „Štajerca“, ta je po njegovi sodbi odpadla naroda in brezverec. Bralno društvo je za svoja obstanca priredilo že par klavernih selic, od katerih je cvet bral. društva ter deviških terciark posebno zadišal, kajti sadih komedij so zelo obilno obdani z blagovom. Neka zaostala devica in strašno pobeš terciarka se je posebno ponašala s svojo rodnostjo, ter hodila zato v teatre katere prijašo naši farški podrepani in je nastopila le — „botrica“ a zdaj bi jo pa sama potrebovala da bi pa stvar ostala prikrita in v krstih lukvah bila kljuka odstranjena, jo je popihel čez avstrijsko mejo na Nemško za svoj ljubčekom, ali Bog si ga vedi kam. Njena očeta je ta sramota zelo potrla in ga polni na bolniško posteljo. Za njo je to britka kušnja, za nas pa krasen poduk. Mi opozorimo g. župnika, naj raje tamkaj utakne svoj namesto da se vtika v naše razmere in zabavlja čitanje „Štajerca“ kar vendar ni nič spakega. Mi se čudimo župnikovi praksi, da on prvi zapazil dekliski žegnani stan. Hm hm. G. nadučitelj pa svetujemo da se drži s službe, in da naj ima skrb za boljše odmladine na mesto da se peča s temi neumni teatri in se vozi z „biciklom“ za narod po drugih lušnih veselicah; kajti v tem ne obstoji njegova služba ter to tudi nikom prav nič ne koristi. Tudi naj bi s svojo bo polovico milostneje ravnal, ter s strankami jazneje občeval, kakor se sploh spodobi za inteligentnega človeka. Toliko za danes. drugo krat pa kaj več. Zajoklosterski sp.

Dornova niže Ptuja. Dragi „Štajerca“, imti naznaniti, kako so nekateri odborniki potudrihali, ko so imeli 6. t. komisijon. Bilo tako, kakor da bi Bog samo zaradi klerikal svet vstvaril. Vlačijo se od ene do druge stiline. 7. t. so se zjutraj ob 3. uri pripravili na pot. Šel sem k nekemu prijatelju, in ko se vrnil, me je eden teh klerikalnih svinj napadel z dvema fantoma. To je sad klerikal prvaške bande!

St. Jakob, Slov. Gor. Sprejmi, da „Štajerca“ kratak dopis tudi od nas. Kar vsako dobro stvar preganjajo tudi tebe. Rabuzek je grozno hud nate. (Op. uredništva.) Mi pa na Rabuzeka prav nič, ker nam je s skrbel že veliko smeha! Mi mladeniči pazate zelo zanimamo, bolj kakor za klerikal „bralno“ društvo, ki ga obiskujejo neki zelo fantje. Le enega teh klerikalnih mladeničev ti povemo. To je Matija Ziner, ki hodi v dragi „Štajerca“ v farovž tožiti. Pred kratkim župnika grozno nalagal. Pravil mu je, da mladeniči zelo grdo obnašajo, češ da govori cerkvi z dekletami. Vsed tega je župnik od petja odpravil. Ta terciar vse izvoha pol in nese župniku na nos. Gre se menda v prah